

Kaj pa najstarejši dolnjesrbski rokopis, rokopisni „Novi Zakon“ Nikolaja Jakubice (1548)? Osebito pa bi trebalo tudi misliti na zbirko raznojezičnih očenašev iz XVI. veka, nazvano „Mittridates“.

* * *

Slovenski prevod novega testamenta od Trubarja ali cele biblije od Dalmatina za protestante je sigurno tudi naše lutrške Srbe zelo izpodbujal, da bi delali na prevodu biblije. V Wolfenbütelskem dolnjelužiškem rokopisu psalterja iz (zadnje četrtine?) XVI. veka kaže ortografija silen vpliv nemščine (mnogi *h*), a zraven tudi slovenščine (*h* namesto *ch*). Vpliv slovenščine je videti še pozneje, osebito pri Janu Chojnanu. Umevno, da je Megiserju pri lužiški srbščini uhajala slovenščina, saj se je pač prej učil slovenski nego srbski; v svojem delu „Thesaurus polyglottus“ (1603) je srbske besede pisal deloma po načinu slovenščine ali drugih govorov, kakor *ſ* namesto *ch*: muſo,, jaſhati, končnico -oſt namesto ość, goſt, iſhaſoſt. Morebiti je Megiser sam nekatere besede bolj poslovenil, kakor kamelja itd. (Hórnik v „Cas. Maćicy Serbskeje“ 1878, 66—67.)

V gaju.

Igličevje in listovci
krog naju in nad nama —
v obnožju prozoren potok šumi
in midva sva čisto sama,
jaz in ti.

Nejasen šum tam daleč nekje —
kolesa ropotanje —
Nad nama v zraku vrani kriče,
čuj! detala potrkovanje
in grlice smeh! . . .

Priplava metulj in ti sede na dlan,
čudeč se: „Neznana cvetica!“
metulj kot današnji dan krasan . . .
Poljubim ti usta in lica
in tiha misel mi v srcu živi:
o dekle, moje življenje si ti!

Pavel Golob.